

denne Trang er ikke en Dyrtdistrang, i det Mindste ikke for Hovedskolelærernes, eller dog den større Del af disses Vedkommende. Seg vil endog paa-
staa, at Lærernes Stilling, dersom Kornpriserne sank ned til det Halve, vilde være slettere, end den nu er; i det Mindste vilde den ikke være bedre, idet som bekendt den væsentligste Del af deres Løn betales efter Kapitelstagt. Nei, det Skolelærerne trænge til og efter min Mening have billigt Krav paa, er at faae en vedvarende Forbedring i deres Stilling flaaet fast. Seg kan kun meget beklage, at dette Thing har afvist en Forhandling med Regjeringen om et saadant vedvarende Tillæg, en Ufvisning, som forekommer mig at staa i en skjærende Modsetning til den store Interesse for en Forbedring i Lærernes Stilling, som saa ofte kommer til Orde her fra forskjellige Sider. Den Modsetning, som forekommer mig at være tilstede imellem Thingets Udtalelser og Handlinger, hvad Skolelærerne angaar, bliver i mine Tanker ikke mindre derved, at Udvalgets Flertal paa Finantsloven har optaget et Dyrtdstillæg til Skolelærerne uforandret i samme Stikelse som det, der ikke ifjor blev modtaget hverken af det andet Thing eller af Regjeringen. Seg veed ikke, om det ærede Flertal har kunnet gjøre sig nogen Illusion om, at man i indværende Samling ikke fra begge Sider vilde stille sig paa samme Maade overfor dette Forslag, som man stillede sig ifjor. — Under Nr. 175 har Udvalgets ærede Mindretal stillet et Forslag om indirekte at komme Skolelærerne til Hjælp ved at Statskassen at bidrage til Skoleraadene til Dyrtdstillæg for Lærerne. Dersom dette Forslag skal forstaaes saaledes, som det forekommer mig i alt Fald ikke at ligge fjernt at forstaa det, efter hvad Mindretallets ærede Ordfører udtalte, nemlig at Kultusministeren, som jo er den, der vil have Bestemmelsen i sin Haand, væsentlig ved Fordelingen af Summerne vil have at tage Hensyn til, hvad de vedkommende Skoleraad selv bidrage af Skolefondens egne Midler, ligesom Skoleraadene paa deres Side ville have at tage Hensyn til, hvorvidt Kommunerne ved egne Midler have gjort, hvad de ere i Stand til for at lønne Skolelærerne anstændigere, vil dette Forslag selvfølgelig ligge min Betragtning langt nærmere end Udvalgets Flertals Forslag; men jeg vilde dog langt foretrække ogsaa for dette Forslag, at man, og det endnu i denne Samling, kunde blive enig om en Lov, som fastsatte en vedvarende Forbedring i Skolelærernes Stilling. Seg har heller

ikke opgivet Haabet om, at noget Saadant skulde være umuligt; thi dersom Thinget vedtager et af de her foreliggende Endringsforslag, og altsaa i Principet godkender, at et Beløb som det omhandlede vilde være vel anvendt til Forbedring af Skolelærernes Stilling, har jeg ingen Tvivl om, at der bag derved maa ligge en Anerkjendelse af, at man ogsaa fremtidigt forsvareligt kan anvende et lignende Beløb til Forbedringer i Skolelærernes Stilling, og at man altsaa ogsaa maa kunne enes om ved Lov ikke blot for dette ene Aar, men ogsaa for Fremtiden at fastsætte en Forbedring i Skolelærernes Vilkaar ved et Tilskud af Statskassen som det her nævnte, saaledes at dette Tilskud kunde komme dem til Gode allerede i indværende Aar. — Seg har endnu kun et Endringsforslag at omtale; det er Forslaget under Nr. 186, som gaar ud paa, at den Sum, som er paaregnet til Vedligeholdelse af Gaderne paa Gammelholm, skulde nedsættes fra 10,700 Kr. til 7,000 Kr. Seg har allerede ligeoverfor det ærede Udvalg erklæret, at en Nedsættelse indtil 8,000 Kr. vilde jeg kunde gaa ind paa af Hensyn til, at det er lykkedes at formaa Kjøbenhavns Magistrat til ikke alene allerede i indværende Aar at overtage og brolægge en ikke betydelig Del af Gammelholms Gader, men ogsaa ad Aare at skridt frem paa samme Vei. Af Hensyn dertil har jeg erklæret at kunne gaa ind paa en Nedsættelse indtil 8,000 Kr., men en yderligere Nedsættelse af 1,000 Kr. ser jeg mig ikke i Stand til at gaa ind paa. Den ærede Ordfører gjorde gjældende — og det samme fremgaar jo ogsaa af Betænkningen — at der vilde kunne finde tilsvarende Besparselse Sted i Bestyrelsesudgifterne; men det er et Punkt, jeg nærmere maa undersøge, før jeg kan tiltræde den ærede Ordførers Anskuelse.

Scavenius: Seg har blot bedet om Ordet i Anledning af den ærede Ministers Foredrag, for at gjøre opmærksom paa Noget, som jeg før glemte. Der staar i Betænkningen under Nr. 68, Sp. 205—6, en Hensigtning fra Udvalget til Ministeren. Der skal imidlertid ikke staa: „Udvalget“, men: „Udvalgets Flertal“. Seg tror for Øvrigt ikke, at Skylden for denne Feil kan paalægges den ærede Ordfører, men at det er Mindretallets egen Skyld, som ikke, da Betænkningen afgik i en Fart, som jeg saa maa sige, i Tide har faaet Die for, at der stod: „Udvalget“ i Stedet for: „Udvalgets Flertal“.